

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز عرفه

۴ آبان ۹۱

ستایش مخصوص آن خدایی است که هیچ کس در عالم سر از حکم و فرمانش نتواند کشید و غیر آن ذات یکتا هیچ خدایی نیست. مثل و مانندی ندارد و هر لحظه بر همه‌ی آفرینش بصیر و آگاه است و بر هر چیز توانایی و قدرت کامل دارد. خدای من به یکتاییات گواه و به ربوبیت معترفم می‌دانم که تو مربی و پروردگار منی و بازگشت من به سوی توست، همان‌گونه‌ای که در اول نابود بودم به من نعمت وجود بخشیدی. ای خدای من به لقای تو اشتیاق دارم و می‌دانم به حال هر کس که به درگاهت تضرع و زاری کند ترحم می‌فرمایی.

خدایا، خدای مهربان با مولایم حسین چه کردی که این‌گونه برای رضا و لقای سر از پا نشناخت و دل بی‌تاب و شیفته و عاشقش همچون کودکی گمشده آرام و قرار نگرفت و برای رسیدن به آن هیچ ندید؛ خداوند کریم مرا نیز حسینی‌ام کن، عاشق و بی‌قرارم کن، آخه امام حسین (ع) مولا و امام من، پیشوا و معلم من است به حامی ترحم کن تا حسینی شوم همان‌گونه‌ای که مولایم حسین اعتراف کرد و فرمود: بار الها مرا به یاد خود و شکر نعمت‌های بی‌حد خویش، طاعت و عبادت متذکر ساختی و فهم علوم و حقایقی که پیغمبرانت به وحی آوردند به من عطا فرمودی و بر من قبول هر آنچه را که رضای تو در آن است آسان کردی.

خدای من بر من نیز چنان کن که خشنودی و رضای تو را در همه‌ی امورم همچون نفس‌هایم برای زنده بودنم بر خود لازم بدانم که امامم چه زیبا آن را به نمایش تاریخ گذاشت و تا آخرین نفس به دنبال آن بود و آخرین کلامی که ایشان فرمودند: الهی رضم به رضائک بود. مولای من یا ابا عبدالله، دل عاشق و سوخته از غم هجرانت مشتاق لقای الهی بود و حتی با تضرع و زاری و آبشار اشک‌های ذره‌ای از سوزش آن کم نشد؛ این عشق را در کدامین مکتب آموختی؟ از جد بزرگوارت رسول خدا یا پدر گرامی‌ات امیر مؤمنان یا مادرت آن گوهر یکتای الهی سرور عالمیان حضرت زهرا (س)

که این‌گونه ابراز بندگی فرمودی که: ای خدای من، هرگونه نعمت را بر من تمام کردی، هرگونه رنج و بلا را از من برطرف نمودی و هر وقت تو را خواندم اجابت کردی و چون از تو درخواستی کردم عطا فرمودی و اگر تو را اطاعت کردم پاداش کامل دادی و اگر شکر تو به جای آوردم بر نعمتم افزودی همه‌ی این لطف‌ها را فرمودی تا نعمت و احسانت را بر من به حد کمال رسانی.

بله مولای من امام حسین، کشته شدن یاران و نزدیکانت را رنج و بلا ندیدی و اجابت دعایت را در شهید شدنت در راه خدا دانستی که فرمودی: ای خدای من به تو می‌نامم پس اگر تو بر من قهر و غضب نکنی و بر من خشم نگیری باکی از خشم دیگران ندارم و آن هم ای ذات منزّه آسان است بر من اگر لطف و عافیت مرا زیاد کنی.

به قربان دل دریایی‌تان که در راه خداوند کریم همه چیز را زیبا دیدی و چنان در میقات عشق سرودهای عاشقانه سر دادی که عقل‌ها از درک آن عاجز و زبان‌ها از وصفش قاصر ماندند؛ زمانی که در مقام ابراهیم به جدت حضرت ابراهیم (ع) فرمودی که: جانم مشتاق لقای است که زمان را می‌شکافد پس یاری‌ام کن تا در طور عشق سرافراز باشم و در طواف کعبه به یاران فرمودی: ای حاجیان کوی عشق، طوافی را آغاز کنید که صفا و مروه‌اش دویدن به طرف فرمان پروردگارتان است و قربانی‌اش چهارپا نیست بلکه جانی است که در میقات، سر بر آستان اطاعت می‌گذارد و دوباره در مقام ابراهیم نشسته صورت مبارکتان را بر آن گذاشته و فرمودی: ای بت شکن دهر، به فرزندت بنگر که تبر به دوش به میثاق عشق می‌رود ولی آنچه را که می‌شکند سنگ نیست بلکه قلبی است که شیطان ربوده و نقش خویش را بر آن محک زده، دعایم کنید تا قبل از خرد کردنشان نقششان را از نفس شیطانی پاک کنم و اگر نتوانستم آن‌چنان بر فرقشان بکوبم که زمان تکرارش را به یاد نیاورد؛ و حضرت علی اصغر را در مقام گذارده و فرمودی که: ای خلیل خدا، به کوچک‌ترین سربازم قوت جهادی بده که نامش پرچم بت شکنان دهر شود و بازوی کوچکش تبر اطاعت را حمل کند و جان چنان گلش در خون پاکش بشکند تا زمان، گلی به زیبایی او را به یاد نیاورد.

کعبه و رکن و مقام، این نغمه‌ها و سرودهای عاشقانه و عارفانه را در خود ذخیره کرده و به شوق آن لحظات، آب زمزمش جاری است.

مولای من یا اباعبدالله شما اعمال حج را تمام انجام دادید فقط قربانی را به منا نبردید تا اعمالتان کامل شود ولی به فدای قلب عاشق و زیبا پسندتان که برای قربانی، چهارپا را شایسته ندانستید، جان خود و فرزندان و یارانتان را به قربانگاه کربلا بردید. چه زیبا مادر گرامی‌تان کوثر هستی حضرت زهرا (ص) قصه‌ی آن را برای جدتان رسول خدا پیش‌بینی فرمودند که: در روز عید قربان پدرم رسول خدا پیامبر خاتم (ص) مرا در کودکی روی زانوان با عزتشان نشانند و فرمودند: فاطمه جان، عید قربان را برایم بازگو کن می‌خواهم آن را از زبان تو بشنوم و من گفتم: ای پیامبر الهی، مرا فرزندانی خواهد بود چنان اسماعیل نبی که گردن اطاعت بر اوامر پروردگار خواهند نهاد؛ خونی را به جای خود جانشان نخواهند پذیرفت؛ تمام آفریده‌های الهی به پیشکشی خواهند آمد و فرزندانم با پیشکش بالاتری بر آنان غالب خواهند شد تا همه ابراز دارند آنچه فرزندان فاطمه دارند در عالم یگانه است و پروردگارم پیشکشی‌شان را بپذیرد و آنان را جانشینان پیامبر خاتم اعلام فرماید. پدرم اشک از چشمان مبارکشان جاری شد و فرمود: چه زیبا عید قربان را برایم باز گفתי ای حبیب جانم. و شما یا اباعبدالله در کربلا در میثاق عشق، این فرموده‌ی مادر گرامی‌تان را به نمایش گذاشتید و زمانی که سوار بر اسب باوفای خود شدید به او فرمودید که: همراه من، آنگاه که از زینت به زیر افتادم ملائک مرا به بال‌های خود دعوت می‌کنند تا بر خاک نیفتم و من بر آن بال‌ها بوسه می‌زنم و سر خود را بر سجده‌گاه جانان می‌گذارم، در خاک می‌غلتم تا خونم با آن مخلوط شود؛ پروردگار عالم فرموده است خاک شما را با آب گل کردم اکنون می‌خواهم آن خاک را با خون خود گل کنم و همه‌ی عالم را به تماشایش فرا خواهم خواند و خواهم گفت: به حسین بنگرید، آیا هنوز نتوانسته بنده‌ی لایقی باشد؟ قلبم گواهی می‌دهد که هرگز به شکر نعمت‌هایش دست نخواهم یافت.

حال مولای من یا امام حسین، ما منتظران و دل‌باختگان ساکن کوی عشقِ فرزند گرامی‌تان، امام و مولا و سرورمان ابوالصالح المهدی (عج) هستیم که قلب عاشق و زیبا و

دریایی شما را به تمامی به ارث برده‌اند و ایشان در این روز بزرگ در محل دعای شما ایستاده و دعایی که خواهر گرامی‌تان حضرت زینب به شما فرمودند که: ای جانشین پدرم، ما را به دعایی سفارش کن تا آمدنمان به کعبه جاودانه شود و کعبه آن را برای مهمانانش همچون گنجی حفظ کند و شما فرمودید: قبل از این که از سرزمین وحی خارج شویم همگی دعا خواهیم نمود تا امانتی باشد نزد مؤمنان، و یاران و نزدیکانتان در کنار شما ایستاده و دعای روز عرفه را خواندید و جاودانه شد و ما در این روز و این ساعت از امام و مولایمان به التماس تقاضا داریم همچون یاران جدتان امام حسین (ع) اجازه فرمایید در کنارتان دعای روز عرفه‌ی جدتان اباعبدالله را ما نیز همراه شما بخوانیم.

اینک با فرازی از دعای عرفه دستان گدایمان را به درگاه با جود و سخا و با کرامت پروردگار کریم بلند می‌کنیم: بار اله، ما را در این هنگام رستگاری و پیروزی ببخشا و از آنانی که از احسان و رحمت بهره‌مند شدند قرار بده و چشم‌امیدی که به فضل و کرمات داریم ناامید مساز و از رحمت و اسعوات ما را محروم نگردان؛ از درگاه کریمت ما را مأیوس نکن و روزی کن حجی با معرفت در رکاب مولایمان امام عصر و در ظهور دولت حقه‌ی ایشان تعجیل بفرما.

اللهم عجل لوليک الفرج